

РЕШЕНИЕ

№ 12484

гр. София, 22.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 09.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8968** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл. ДОПК.

Образувано е по жалба на „Кар Сайт“ ЕООД от [населено място] срещу Ревизионен акт № Р-22221722003821-091-001/10.02.2023 година, потвърден и изменен с Решение № 1083/04.08.2023 година на Директор на Дирекция ОДОП, с който са установени задължения по ЗДДС за данъчен период месец октомври 2018 година , юли 2019 година , януари и февруари 2020 година, май, юли и ноември 2021 година , април и юли 2022 година в общ размер на 67 756,84 лева.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на ревизионния акт. Твърди се, че същият е издаден при допуснати съществени процесуални нарушения, и нарушения на материалния закон. Иска се отмяна на ревизионния акт и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят- „ Кар Сайт“ ЕООД редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от адвокат Б., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания, като наред с това развива и доводи в посока нищожността на издадения Ревизионен акт, като издаден от некомпетентни органи и при недоказана необходимост от извършване на ревизията от страна на органи по приходите от друга Териториална дирекция, но определени от Директор ТД на НАП- С. за компетентни органи. Заявява претенция за присъждане на разноски. Съображения относно нищожността и незаконосъобразността развива и в

представените по делото писмени бележки.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно осигурителна практика" при ЦУ на НАП-гр. С., редовно уведомен при условията на чл.138,ла.2 АПК се представлява от юрисконсулт В. редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно уведомена при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от прокурор К., която намира подадената жалба за неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 197.21/30.12.2009 година на Териториален директор на ТД на НАП- П. Б. С. П. е преназначена на длъжността-Старши инспектор по приходите при ТД на НАП- П. с И.- П. считано от 01.01.2010 година.

Със Заповед № 21-1713/07.07.2017 година на Изпълнителен директор на НАП-[населено място] П. Й. е преназначена на длъжността- Началник сектор в Отдел "Ревизии" при ТД на НАП- П. с И.- П., считано от 11.07.2017 година.

Със Заповед №34.21/29.07.2013 година Директор ТД на НАП- П. преназначил К. П. Я. на длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- П. с И.- П. считано от 01.08.2013 година.

От приложения Трудов договор от 14.05.2021 година на Министър на финансите е видно, че Г. Д. Г. е назначен за Заместник- изпълнителен директор на НАП-[населено място] считано от 14.05.2021 година и е заемал длъжността до 12.12.2022 година, когато му е прекратен Трудовият договор лист149/.

Със Заповед № ЗЦУ-ОПР-9/21.05.2021 година Изпълнителен директор на НАП оправомощил Г. Д. Г.- Заместник –изпълнителен директор на НАП да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7,ал.1 и чл.8 от ДОПК и при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции със заповед да нарежда служители от една териториална дирекция да преминат в друга териториална дирекция за изпълнение на които съответният териториален директор да командирова служители от поверената му дирекция по ред и условия, определени в КТ.

Със Заповед № РД-09-2514/29.11.2021 година Директор ТД на НАП- П. на основание чл.11,ал.1,т.1 от ЗНАП и предвид организацията на работата в Дирекция "Контрол", Отдел "Ревизии" определил длъжностни лица, които да изпълняват функциите на ръководители екипи в Дирекция "Контрол за срок от 01.12.2021 година до 30.11.2023 година измежду които и К. П. Я. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията.

Със Заповед №236/08.03.2022 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] М. Н. е преназначен на длъжността Директор ТД на НАП- С. считано от 09.03.2022 година.

Със Заповед № ЗЦУ—753/05.05.2022 година Г. Д.- Заместник – изпълнителен директор на НАП на основание чл.12,ал.6 от ДОПК и Заповед № ЗЦУ-ОПР-9/21.05.2021 година определил органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7,ал.1 и чл.8 от ДОПК, измежду които от ТД на НАП- П.- Г. П. Й. на длъжност – Началник сектор „ Ревизии“ при ТД на НАП- П., К. П. Я. на

длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител екип, и Б. С. П. на длъжност- Старши инспектор по приходите при ТД на НАП- П..

Със Заповед № РД-01-245/05.05.2022 година Директор ТД на НАП- С. на основание чл.11,ал.3 от ЗНАП във връзка с чл.112,ал.2, т.1 от ДОПК и Заповед № ЗЦУ—753/05.05.2022 година на Заместник-изпълнител директор на НАП наредил функциите на компетентен орган по чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК считано от 05.05.2022 година да се изпълняват от поименно изброени служители / органи по приходи/, за които съгласно Заповед № З-ЦУ-753/05.05.2022 година на Заместник- изпълнителен директор на НАП не се прилагат правилата на чл.7,ал.1 и чл.8 от ДОПК, измежду които и Г. П. Й. на длъжност – Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП- П..

Със Заповед № З-ЦУ-1350/26.07.2022 година Заместник- изпълнителен директор на НАП- Г. Д. на основание чл.10,ал.9 от ЗНАП във връзка със Заповед за оправомощаване № ЗЦУ-ОПР-9/21.05.2021 година наредил служителите на ТД на НАП, посочени в Заповед № З-ЦУ-753/05.05.2022 година издадени на основание чл.12,ал.6 от ДОПК да осъществяват производствата по данъчно-осигурителен контрол по отношение на лицата, посочени в Приложение към заповедта, за които компетентната териториална дирекция съгласно чл.8 от ДОПК е ТД на НАП- С. и посочил контролните производства да бъдат възложени от Началниците на сектори, посочени в Заповед № З-ЦУ—753/05.05.2022 година и определени от Директора на ТД на НАП- С. със Заповед № РД-01-245/05.05.2022 година издадена на основание чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК, като по отношение на жалбоподателя са определени органи по приходите от ТД на НАП- П. да извършат ревизията.

Със ЗВР от 26.07.2022 година Г. П. Й. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП- П. възложила да бъде извършена ревизия на „ Кар Сайт“ ЕООД- [населено място], определила състава на ревизиращия екип - К. П. Я. на длъжност- Главен инспектор по приходите и Б. С. П. на длъжност- Старши инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- ДДС за периода от 07.12.2017 до 31.05.202 година, срока в който следва да завърши ревизията до три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР.

Последната е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 01.08.2022 година.

Със Заповед № 21-553/12.08.2022 година на Директор ТД на НАП- П. Б. С. П. е преназначена на длъжността- Главен инспектор по приходите към ТД на НАП- П. считано от 15.08.2022 година с И.- П..

Със Заповед за изменение на ЗВР от 25.08.2022 година органът, възложил ревизията изменил ЗВР от 26.07.2022 година, като посочил, че Б. С. П. е главен инспектор по приходите и посочил крайния срок за завършване на ревизията -01.11.2022 година.

Заповедта за изменение на ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 29.08.2022 година.

С нова Заповед за изменение на ЗВР органът, възложил ревизията Г. П. Й. на длъжност- Началник сектор “Ревизии“ при ТД на НАП- П. променил обхвата на ревизията, като включила още два периода по ЗДДС – 01.06.2022 година -31.07.2022 година и определил нов срок за завършване на ревизията на жалбоподателя до 01.12.2022 годна.

Заповедта за изменение на ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 31.10.2022 година.

С нова Заповед за изменение на ЗВР от 30.11.2022 година, органът възложил ревизията – Г. П. Й. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ определил нов срок за

завършване на ревизията до 30.12.2022 година.

Заповедта за изменение е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 30.11.2022 година.

На 13.01.2023 година органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили РД №Р-22221722003821-092-001, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РД е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 13.01.2023 година.

На 10.02.2023 година- Г. П. Й. на длъжност- Началник сектор „ ревизии“ при ТД на НАП- П. и К. П. Я. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията издали обжалвания РА № Р-22221722003821-091-001, с който установили задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и периоди, подробно посочени в него.

РА е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на 13.02.2023 година.

На 27.02.2023 година дружеството – жалбоподател депозирало жалба до Директор на Дирекция ОДОП срещу издадения РА.

На 06.04.2023 година между Директор на Дирекция ОДОП и жалбоподателя е сключено Споразумение за удължаване срока за произнасяне по жалбата, като същият е съответно удължен с от един до три месеца считано от изтичане на срока за произнасяне.

С Решение № 1083/04.08.2023 година Директор на Дирекция ОДОП отменил обжалвания Ревизионен акт в оспорената част на установените резултати по ЗДДС за данъчен период месец 05.2018 година, месец 01.2019 година, месец 02.2021 година, месец 03.2021 година, месец 04.2021 година, месец 06.2021 година, месец 08.2021 година, месец 09.2021 година, месец 10.2021 година, месец 12.2021 година, месец 02.2022 година, месец 03.2022 година, месец 05.2022 и месец 06.2022 година, ведно със съответните лихви, изменил обжалвания РА, като установения резултат за месец 05.2021 година – ДДС за възстановяване в размер на 31 207,51 лева определил на ДДС за възстановяване в размер на 37 205,10 лева, установения резултат за месец 07.2021 година – ДДС за възстановяване в размер на 14 950,16 лева определил на ДДС за възстановяване в размер на 37 255 лева, установения резултат за месец 11.2021 година – ДДС за възстановяване в размер на 59 947,04 лева определил на ДДС за възстановяване в размер на 67 708,60 лева, установения резултат за месец 01.2022 година – ДДС за възстановяване в размер на 42 164,49 лева определил на ДДС за възстановяване в размер 59 524,99 лева, установения резултат за месец 04.2022 година–ДДС за възстановяване в размер на 18139,16 лева определил на ДДС за възстановяване в размер на 27 489,60 лева, установения резултат за месец 07.2022 година- ДДС за внасяне в размер на 21 925,48 лева определил на ДДС за възстановяване в размер на 5867,32 лева, потвърдил обжалвания Ревизионен акт в частта на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди месец 10.2018 година, месец 06.2019 година, месец 07.2019 година, месец 09.2019 година, месец 10.2019 година, месец 11.2019 година, месец 01.2020 година и месец 02.2020 година ведно със съответните лихви.

Решенията е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на 07.08.2023 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, описани в 4 броя папки приложения, както и доказателства, че е налице необходимост от възлагане на ерризията от други органи по приходите то друга

Териториална дирекция.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните съдебно-икономическа експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си .

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт е нищожен.

Още с Определението за насрочване УКАЗА НА ОТВЕТНИКА ПО ЖАЛБАТА,ЧЕ за обстоятелството, че ЛИЦЕТО Г. П. Й. КЪМ ДАТАТА НА ИЗДАВАНЕ НА ПЪРВАТА ЗВР, ЗАПОВЕДИТЕ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗВР И РА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА- НАЧАЛНИК СЕКТОР И Е ОПРЕДЕЛЕНА ЗА ОРГАН, КОЙТО МОЖЕ ДА ВЪЗЛАГА РЕВИЗИИ КЪМ ТАЗИ ДАТА НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ КАК Е ОПРЕДЕЛЕН СЪЩИЯТ ДА ИЗДАВА ЗВР НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ В ТОВА ЧИСЛО ПРОТОКОЛ ОТ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ИЛИ ДРУГ ДОКУМЕНТ,УДОСТОВЕРЯВАЩ, ЧЕ РЕВИЗИЯТА Е ВЪЗЛОЖЕНА НА НЕЯ, ЛИЦЕТО К. П. Я. към датите на издаване на ЗВР, РД и РА е заемала длъжността- Главен инспектор по приходите и е била определена за ръководител на ревизията/ ПО КАКЪВ НАЧИН Е ОПРЕДЕЛЕНА ЗА РЪКОВОДИТЕЛ НА РЕВИЗИЯТА/ В ТОВА ЧИСЛО И НА жалбоподателя и как същият избран за част от ревизиращия екип на жалбоподателя- въз основа на какъв документ, лицето Б. С. П. към датите на издаване на ЗВР и РД е заемала длъжността- СТАРШИ инспектор по приходите И ВЪЗ ОСНОВА НА КАКЪВ ДОКУМЕНТ Е ОПРЕДЕЛЕН ЗА ЧАСТ ОТ РЕВИЗИРАЩИЯ ЕКИП НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ, ЛИЦАТА, УЧАСТВАЩИ В ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ИЗВЪРШВАНЕ НА РЕВИЗИЯ СА ПРИТЕЖАВАЛИ КВАЛИФИЦИРАН ЕЛЕКТРОНЕН ПОДПИС И ВАЛИДЕН СЕРТИФИКАТ В ТОВА ЧИСЛО И УДОСТОВЕРЕНИЕ ОТ ДОСТАВЧИКА ЗА ТАКЪВ, НЕ СОЧИ ДОКАЗАТЕЛСТВА.

Към датата на първата издадена ЗВР от 26.07.2022 година липсват доказателства, че Г. П. Й.-Началник сектор“ Ревизии“ е била определена от Директор ТД на НАП- П. за орган по приходите, който може да възлага ревизии по реда на чл.112 от ДОПК. Обстоятелството, че на дата 05.05.2022 година Заместник–изпълнителен директор на НАП е определил органи по приходите, за които не се прилагат правилата по чл.8 от ДОПК в това число и Г. П. Й. да осъществяват правомощията си на територията на цялата страна, не може да доведе до извод, че Г. П. Й. е била надлежно оправомощена от Директор ТД на НАП- П. за орган, който може да възлага ревизии, за да може да се приложи спрямо нея правомощието да осъществява правомощията си на територията на цялата страна. Наред с това обстоятелството , че Директор ТД на НАП- С. със Заповед от 05.05.2022 година е посочил, че функциите на компетентен

орган по чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК считано от 05.05.2022 година да се изпълняват от поименно изброени служители, посочени в Заповед № 3-ЦУ-753/05.05.2022 година на Заместник–изпълнителен директор на НАП, измежду които и Г. П. Й. на длъжността – Началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП- П. по никакъв начин не може да обуслови надлежна компетентност на органа, възложил ревизията да възлага ревизии и по отношение на жалбоподателя, защото Директор ТД на НАП- С. не притежава правомощия да определя органи по приходите, които са от друга териториална дирекция да могат да възлагат ревизия на субекти, чиято териториална дирекция е [населено място].“ От друга страна по аргумент от [чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК](#) органът по приходите, който е оправомощен да възлага ревизии следва да бъде определен от териториалния директор на ТД на НАП С. /за процесния случай/, който обаче няма материална и териториална компетентност спрямо органи по приходите, които са на длъжност като такива към друга териториална дирекция -ТД на НАП - П./ и съответно не са част от подчинената му ТД на НАП С. - аргумент и от [чл. 11 ЗНАП](#). В тази връзка по силата на Заповед от 05.05.2022 година на Директор ТД на НАП С. не е предоставена надлежна компетентност за възлагане на ревизии на жалбоподателя, тъй като Директор ТД на НАП С. не притежава компетентност за предоставяне на такава спрямо органи по приходите от друга териториална дирекция.

„Наред с това,в цитираните и приложени по- горе Заповеди на Заместник-изпълнителен директор на НАП липсват мотиви и не са представени доказателства каква точно е необходимостта по смисъла на [чл. 10, ал. 9 от ЗНАП](#), която налага органи по приходите от друга териториална дирекция, различна от тази по [чл. 8 от ДОПК](#) да извършат ревизия на лицето, чийто адрес се намира в [населено място]. Това налага извод, че цитираните Заповеди са издадени без да са налице предпоставките за издаването им, още повече делегирането на такива правомощия от Заместник- изпълнителен директор към орган по приходите от териториална дирекция, която не е териториално компетентна спрямо ревизираното лице противоречи и на нормата на [чл. 112, ал. 2 от ДОПК](#), в която изрично е посочено, че ревизията може да се възлага от: 1. органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция; или от 2. изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или определен от него заместник изпълнителен директор - за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски и Изпълнителният директор или негов заместник, които са органи по приходите, могат да възлагат ревизия по отношение на данъчно задължени лица на територията на цялата страна, но така цитираната разпоредба не допуска възможност те да делегират правомощията си към конкретни органи по приходите от съответна ТД на НАП. В съдържанието на цитираната разпоредба не се сочи друго лице, различно от Изпълнителния директор или негов заместник да има правомощието да възлага ревизии по отношение на всички лица, независимо в коя териториална дирекция е седалището им, а конкретните органи по приходите в съответната ТД на НАП, компетентни да възложат ревизионно производство се определят от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Анализът на цитираната разпоредба сочи, че дадените правомощия в [чл. 112, ал. 2, т. 2 от ДОПК](#) са изрична компетентност на Изпълнителния директор или негов заместник, предвид което те не могат да бъдат предоставяни другиму.

В редица свои съдебни решения ВАС сочи, че с разпоредбата на [чл. 10, ал. 9 ЗНАП](#) Изпълнителният директор на НАП или негов заместник при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията може да нареди служители от една

териториална дирекция да преминат в друга териториална дирекция, за изпълнение на което съответният териториален директор командирова служители от поверената му дирекция при условия и по ред, определени в [Кодекса на труда](#), което е в хипотезата на, ал. 8 на посочената разпоредба, която не е приложима за процесния спор. Съобразно хипотезата на, ал. 9 на [чл. 10 ЗНАП](#) не е необходимо командироване на органи по приходите от друга ТД на НАП, тъй като при нея не е налице преминаване на служители от една ТД на НАП в друга, т.е. само за осъществяване на правомощия по отношение на лицата, за които не важат правилата на [чл. 7, ал. 1](#) и [чл. 8 ДОПК](#), включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа. Именно [чл. 10, ал. 9 ЗНАП](#) е приложима за разглеждания казус. И в двете хипотези на [чл. 10, ал. 8 и 9 ЗНАП](#) законодателят изрично е посочил, че и преминаването на служители от една ТД на НАП в друга, както и осъществяване на правомощия без смяна на работното място и за части от работното време, може да стане само при необходимост. Без обосноваване на съответната необходимост за прилагане на [чл. 12, ал. 6 ДОПК](#) и [ЗВР](#), и ревизионният акт следва да се приеме, че са издадени от некомпетентни органи. Това обосноваване на необходимостта за прилагане на [чл. 12, ал. 6 ДОПК](#), което е предвидено в [чл. 10, ал. 9 ЗНАП](#), приложим в настоящия казус е задължително, за да не се допуска превратно упражняване на власт. Ако законодателят беше имал предвид единствено и само преценка на органа по целесъобразност, то щеше да употреби в [чл. 10, ал. 8 и 9 ЗНАП](#) изразът "по преценка", а не "при необходимост". Неоснователно е твърдението на процесуалния представител на ответника по оспорването, че не е необходима писмена обосновка (мотивиране), тъй като в разпоредбата на [чл. 12, ал. 6 ДОПК](#) законодателят е приел, че не е правило, а изключение от общата териториална компетентност по [чл. 7, ал. 1](#) и [чл. 8 ДОПК](#) и предвид разпоредбата на [чл. 10, ал. 9 ДОПК](#), е необходимо обосноваване необходимостта органи по приходите от една териториална дирекция да възлагат, респективно да извършват ревизии и издават ревизионни актове на лица от друга териториална дирекция.

По делото по никакъв начин не се доказва наличието на предпоставките по [чл. 10, ал. 9 от ЗНАП](#), а именно необходимост ревизията да бъде извършена от органи по приходите от териториална дирекция, различна от тази по седалището на лицето, предвид което органите по приходите, извършили ревизията и издали ревизионния акт, не са били териториално компетентни да извършат ревизията, нито са били надлежно овластени, тъй като Заместник- изпълнителен директор на НАП не е имал нормативно призната възможност да делегира такива правомощия, в този смисъл е **РЕШЕНИЕ № 26 ОТ 04.01.2024 Г. ПО АДМ. Д. № 5816/2023 Г., VIII ОТД. НА ВАС, РЕШЕНИЕ № 176 ОТ 09.01.2024 Г. ПО АДМ. Д. № 6611/2023 Г., VIII ОТД. НА ВАС.** Необходимост от провеждането на ревизията от органи по приходите от друга териториална дирекция не се установява и от представените в съдебното производство по писмени доказателства, тъй като тези доказателства не са послужили като фактически основания за издаването на заповедта по [чл. 10, ал. 9 ЗНАП](#).

Указание изх. № 20-00-70/29.04.2021 година на Заместник- изпълнителен директор на НАП също не може да обуслови твърдяната необходимост, защото то се отнася до въвеждането на организация за възлагане на производства спрямо лица с компетентна териториална дирекция ТД на НАП - С. на органи по приходите от ТД на НАП - Б., В., В. Т. и П. и не съдържа мотиви за необходимост от прилагането на [чл. 10, ал. 9 ЗНАП](#).

Докладна записка 19.04.2021 година и от 03.11.2021, Доклад №

93-00-2957/01.07.2022 година също не могат да обусловят наличие на необходимост от извършване на ревизията от други органи по приходите от друга териториална дирекция. Ревизията на жалбоподателя е възложена със Заповед на орган по приходите от ТД на НАП - П. издадена на 26.07.2022 година, като представените доказателства от страна на процесуалния представител на ответника по жалбата съдържат резултати от приложението на [чл. 12, ал. 6 ДОПК](#) във връзка с [чл. 10, ал. 9 ЗНАП](#), не и основанията, въз основа на които е определена необходимостта за издаването на заповед по [чл. 10, ал. 9 ЗНАП](#).

Представеното на лист 388 от делото обяснение от страна на Заместник-изпълнителен директор на НАП- Е. Н. в посока обусловено необходимост от извършване на ревизията от други органи по приходите от териториална дирекция извън компетентната такава по седалището на ревизирувания данъчен субект представлява опит да бъде домотивирана Заповедта на Заместник- изпълнителен директор на НАП от 05.05.2022 година и да се оправдае необходимостта от извършването на ревизия от други органи по приходите, коте е недопустимо, защото в Заповедта на Заместник-изпълнителен директор на НАП- от 05.05.2022 година не е посочена никаква необходимост, която да обуслови извършването на ревизия от органи по приходите при ТД на НАП-П. на жалбоподателя. Нещо повече дори представените от процесуалния представител на ответника по жалба „писмени доказателства представляват вътрешноеведомствена кореспонденция, в която се излагат съображения за неравномерна натовареност на служителите от отделните териториални дирекции по отношение на броя на възложените и приключени ревизии, но няма изводи или данни за невъзможност или затруднена възможност на служителите от по-натоварените дирекции да осъществяват правомощията си съобразно възложената им териториална компетентност. Равномерната натовареност на органите по приходите не може и не следва да съставлява такава необходимост, че поради постигането ѝ, което е вид организационна цел на администрацията за оптимизиране на дейността ѝ, последица да е нарушаване на основни принципи и начала на данъчния процес, а именно началото на ограничената териториална компетентност на приходните органи, така както е въведено в императивната разпоредба на [чл. 8 от ДОПК](#). Изключенията от този принцип следва да се прилагат като строго и лимитативно уредени, например каквато е уредбата по смисъла на [чл. 12, ал. 6 от ДОПК](#), или по реда на [чл. 112, ал. 2, т. 2 вр. с, ал. 3 от ДОПК](#), когато ревизията се възлага от изп. директор или зам. изпълнителен директор на НАП и изрично е предвидено неприлагането на [чл. 8 от ДОПК](#) / посочените мотиви се съдържат в [Решение № 7053 от 10.06.2024 г. по адм. д. № 1104/2024](#) по описа на ВАС и [Решение № 7153 от 11.06.2024 г. по адм. д. № 3434/2024](#) по описа на ВАС/. РЕШЕНИЕ № 7996 ОТ 27.06.2024 Г. ПО АДМ. Д. № 3214/2024 Г., VIII ОТД. НА ВАС .

Представената Докладна записка от 19.04.2021 година също не може да обуслови конкретна необходимост за конкретния случай, защото на първо място тя е издадена повече от една година преди издаването на първата ЗВР на жалбоподателя и в самата Заповед на Заместник – изпълнителен директор на НАП от 05.05.2022 година няма никакво преpraщане към който и да е акт/ било вътрешно служебен или друг акт, който да обуслови необходимостта от извършването на ревизия на жалбоподателя от други органи по приходите, не от органи по приходите при ТД на НАП- С.. Наред с това, тези доказателства/ Докладна записка до Заместник-изпълнителен директор на НАП от 17.04.2024 са създадени само и единствено с цел защитната теза на ответника по жалбата, че Ревизионният акт е

издаден от компетентни органи и целта им е да се домотивира Заповедта на Заместник-изпълнителен директор на НАП от 05.05.2022 година, което е недопустимо, защото мотивите на административен акт могат да се съдържат и в друг предхождащ акт, към който препраща акта, а не към друг акт, който е създаден много след издаване на акта/ в случая много след дата 05.05.2022 година-приблизително две години след това.

От всичко изложено дотук е видно, че обжалваният Ревизионен акт е издаден от некомпетентни органи, не разполагащи с компетентност за осъществяване на данъчно-осигурителен контрол по отношение на ревизираното лице при условията на [чл. 10, ал. 9 ЗНАП](#) във връзка с [чл. 12, ал. 6](#), [чл. 112, ал. 2, т. 1](#) и [чл. 119, ал. 2 от ДОПК](#). В този смисъл са **РЕШЕНИЕ № 7163 ОТ 11.06.2024 Г. ПО АДМ. Д. № 1515/2024 Г., I ОТД. НА ВАС** **РЕШЕНИЕ № 6536 ОТ 29.05.2024 Г. ПО АДМ. Д. № 20/2024 Г., I ОТД. НА ВАС** .

Липсата на териториална и материална компетентност у органа, възложил ревизията и издател на Ревизионния акт, както и липсата на доказателства за компетентност на лицата, които са участвали в ревизионното производство го прави нищожен, защото в най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически /административни актове/,компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146,т.1 АПК/приложим по силата на препращащата норма на параграф 2 от ДОПК/.Липсата на компетентност у издателите на обжалвания ревизионен акт, прави последния нищожен, непораждащ правни последици и предполага обявяването и.

Предвид действащата от 01.01.2021 г. нова разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#), настоящият състав следва да приложи [чл. 173, ал. 2 АПК](#). Визираната разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#) е процесуална и при липсата на преходна разпоредба в [ДОПК](#) следва да намери незабавно приложение спрямо всички висящи спорове. На тази плоскост, в нормата на чл.173,ал.1 от АПК, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество. По аргумент от нормата на алинея втора на чл.173 от АПК, извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Предвид това административната преписка следва да бъде изпратена на Началник сектор „ Ревизии“ - С. за извършване на нова проверка от компетентни органи.

Претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят направените разноски в размер на 4350 лева-

заплатена държавна такса, депозит за вещо лице и заплатен адвокатски хонорар. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК, Административен съд София- град

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА НА Ревизионен акт № Р-22221722003821-091-001/10.02.2023 година, потвърден и изменен с Решение № 1083/04.08.2023 година на Директор на Дирекция ОДОП, с който са установени задължения по ЗДДС НА „КАР САЙТ“ ЕООД ГР. С. за данъчен период месец октомври 2018 година , юли 2019 година , януари и февруари 2020 година, май, юли и ноември 2021 година , април и юли 2022 година в общ размер на 67 756,84 лева.

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА НАЧАЛНИК СЕКТОР“ РЕВИЗИИ“ ПРИ ТД НА НАП-С. ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА НОВА РЕВИЗИЯ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПРИ ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ ОДОП ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА „КАР САЙТ“ ЕООД- ГР. С. СУМАТА ОТ 4350 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ ОДОП ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С..

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК, вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ:

